



# Mira'm els ulls que cap fosca no venç

MIQUEL MARTÍ I POL

Mira'm els ulls que cap fosca no venç.  
Vinc d'un estiu amb massa pluges,  
però duc foc a l'arrel de les ungles  
i no tinc cap sangtraït pels racons  
de la pell del record.  
Per l'abril farà anys del desgavell:  
set anys, cosits amb una agulla d'or  
a la sorra del temps,  
platges enllà perquè la mar els renti  
i el sol i el vent en facin diademes.  
Mira'm els ulls i oblida el cos feixuc,  
la cambra closa, els grans silencis;  
de tot això sóc ric, i de més coses,  
però no em tempta la fredor del vidre  
i sobrevisc, aigües damunt del somni,  
tenaç com sempre.  
Mira'm els ulls. Hi pots llegir el retorn.

MARTÍ I POL, Miquel (1978): *Estimada Marta*. Barcelona: Llibres del Mall.